

Aki legalább harmincöt éves, az akár személyesen is jól emlékezhet rá, hogy éppen harminc évvel ezelőtt járt az első magyar űrhajós a világűrben. Akkoriban mindenki Bercije volt Farkas Bertalan, akinél népszerűbb ember nem akadt széles hazában. Az évek elszálltak, az egykori vadászpilóta a földre szállt, már nem készül a kozmoszba.

A Pécsi Tudományegyetem (PTE) Természettudományi Karának, hétfőn délelőtt megjelent Farkas Bertalan

, nyugalmazott dandártábornok, aki egykoron egészen a csillagok közelébe jutott, a súlytalanság állítólag csodálatos állapotába.

Az összejöveten szóba került, hogy a pécsi egyetemen is vannak olyan tantárgyak, amelyek az űrkutatással, ahhoz kapcsolódó stúdiókkal foglalkoznak. Ennek ellenére persze mindenki – a szíve mélyén – azt az embert irigyelte, akinek sikerült a valódi repülés, az, hogy fentről nézhetett le a Földre. Nyolc napig tartott akkoriban a hatalmas kaland, ennek megünneplése azonban nem csak az adott időszakra vonatkozik, hanem elhúzódik egészen december 31-ig.

Egy repülés története

Farkas Bertalan és Valerij Kubaszov 1980. május 26-án indult a világűrbe a Szojuz–36 űrhajó fedélzetén. A Szaljut–6 űrállomáson
Leonyid Popov és Valerij Rjumin

szovjet űrhajósok fogadták őket. A nyolcnapos úton Farkas a magyar kutatóintézetek által tervezett orvosbiológiai, fémtechnológiai, fizikai, távérzékelési és erőforrás-kutatási kísérleteket és megfigyeléseket hajtott végre. 1980. június 3-án tértek vissza a Földre a Szojuz–35 űrhajó fedélzetén.